

долове отскача и о-малко свѣтлина и тіи ни ся видять и по-дрезгаво. Съ телескопъ тврдѣ добрѣ ся видять и различавать тыя планины и долове, и звѣздобойци-ти имъ сѧ крестили и имена. По всичко това нѣма да ся подвоимъ да кажемъ, че мѣсячина-та е като землѣтѣ ни съ много высокы планины и съ глѣбокы долове и хлѣмища. А пакъ учени-ти освѣнь това лучять и доказвать, че по мѣсячинѣ-тѣ нѣ мало водѣ, а оттова около неї не ставало нито облаци, нито мъгла, па и вѣздухъ-тѣ ѝ не былъ като нашенскій, а отъ всичко това ся проумѣва, че по мѣсячинѣ-тѣ нѣма нищо живо.

Въ старо врѣмѧ еще хора-та мыслили па и днесъ простацы-ти мыслать, че мѣсячина-та могла да прави нѣшо добро и зло на землѣ-тѣ, та вѣрвать, че нова работа все трѣбувало да ся подкача на новинѣ, какво-то да ѹ спори, както расте мѣсячина-та, а на разсипъ всяка работа ся разсипвала. На дѣца не давать да поглядишь мѣсячинѣ-тѣ, защо-то щяла да гы ис-пѣ. Такыva и другы глупавы работы и бабины дивотини за мѣсячинѣ-тѣ вѣрвать мнозина простаци, и така си оставатъ отъ работѣ-тѣ та наистинѣ ся разсипватъ и безъ да гы разсипе мѣсячина-та. Умни-ти не вѣрвать такыva глупости, а знаѣть, че всякой день е Божій день и всяко врѣмѧ е спорно за работѣ та не губять нито единъ часъ отъ работѣ-тѣ си. Само едно нѣшо има забѣлѣжено като вѣрно, а то е, че мѣсячина-та тегли морета-та по землѣ-тѣ, та оттова вода-та имъ по нѣкога притичя и прѣлива брѣ-гови-ти, а послѣ пакъ ся оттича и спада, или както го казвать учени-ти по голѣмы-ты моря всякой день по пладне и посрѣдъ нощь става *приливъ*, и заранѣ и вечеръ става *отливъ*.